

PRIMAVERA

Quan l'esclat de primavera,
vesteix arbres de colors,
i la natura encisera,
ens mostra els seus esplendors.

Quan l'estació més bonica,
obre esperances als cors,
i ens porta de mica en mica,
el perfum de moltes flors.

Trenca el tarannà del poble,
un virus del més dolent,
el qui amb ràbia incontenible,
trasbalsa el cor de la gent.

És com de violenta guerra,
sense fre i sense control,
aquest mal que al món aterra,
i omple cada llar de dol.

Nosaltres tancats a casa,
per ordre dels governants,
preguem cada hora que passa,
que es trobin els bons mitjans.

Per derrotar amb fermesa,
tant invisible enemic,
és molt forta l'escomesa,
per resistir al fatic.

Malgrat tot cal valentia,
esperança en un demà,
ser més valents cada dia,
que el bon temps arribarà.

Ben carregats de paciència,
a l'esguard de un temps millor,
tots confiem en la ciència
per aturar lo pitjor.

Confinats i sense pressa,
caminant amunt i avall,
de tots els racons de casa,
coneixem cada detall.

Tot i que el temps no acompanya,
aquest dies de forçat recull,
cada persona s'afanya,
per passar un altra full.

Fins et causes de la tele,
dels diaris be repassar,
netejar "dale que dale",
i les rajoles contar.

Pensem en els que sofreixen,
i en els que s'endú la mort,
si els ànims es marceixen,
després de tot, tenim sort.

ESTEVE PERICH SALA Cardedeu 27 de març de 2020